

Až svět nám promění v prózu, bez špetky poezie,
až slunci ukradnou věčný svit a na zdi budou rýt,
že světlo tady nepřežije.

A až si nasadí pózu, s příchutí komedie
a nebi zakážou noční klid, polední zvony znít,
řeknou, Bůh je jenom loterie.

Až se kolem sešeří a zaklepou nám u dveří.
Tak mi slib, že nás nikdy nedohoní,
že nebudeme jak ti oni v rohu klečet a tiše brečat
jak poražení šampióni.

Tak mi slib, že nás nikdy nedohoní,
že nebudeme jak ti oni v rohu klečet a tiše brečat
jak poražení šampióni.

Až zruší víru i v zázrak a zmizí fantazie,
až budou potichu hvězdám chtít uloupit jejich třpyt,
seberou písním jejich melodie.
Milencům udusí náznak, skrývané sympatie,
až zkusí polibkům vášeň vzít, touhu v nás uhasit,
ať tu pachut' ničím nepřebijem.

Až se kolem sešeří a zaklepou nám u dveří.
Tak mi slib, že nás nikdy nedohoní,
že nebudeme jak ti oni v rohu klečet a tiše brečat
jak poražení šampióni.

Tak mi slib, že nás nikdy nedohoní,
že nebudeme jak ti oni v rohu klečet a tiše brečat
jak poražení šampióni.

Až svět nám promění v prózu, bez špetky poezie,
až slunci ukradnou věčný svit a na zdi budou rýt,
že světlo tady nepřežije.

Tak mi slib, že nás nikdy nedohoní,
že nebudeme jak ti oni v rohu klečet a tiše brečat
jak poražení šampióni.

Tak mi to slib, že nás nikdy nedohoní,
že nebudeme jak ti oni v rohu klečet a tiše brečat
jak poražení šampióni, tak mi to slib.